

(...) 388/21

UZASADNIENIE

E. O. (1) działająca w imieniu małoletnich H. i A. O. wniosła o podwyższenie alimentów należnych im od ojca B. O. (1) do kwot po 1800zł m-cznie (k. 1).

B. O. (1) uznał powództwo do kwot po 750zł m-cznie (k. 33).

Sąd ustalił co następuje:

Wyrokiem z 15 sierpnia 2015r. SO Kalisz rozwiązał małżeństwo E. i B. O. (1) bez orzekania o winie stron. Władzę rodzicielską nad H., ur. (...) i A., ur. (...) powierzono obojgu rodzicom, ustalając miejsce zamieszkania małoletnich w każdorazowym miejscu zamieszkania ich matki, z zastrzeżeniem dla ojca prawa współdecydowania w najważniejszych sprawach dzieci dotyczących ich wychowania i wykształcenia, oraz możliwość utrzymywania z nimi osobistych kontaktów w miejscu i czasie ustalonym przez oboje rodziców, zgodnie z porozumieniem z 27 kwietnia 2015r. Równocześnie zasądzono od B. O. na rzecz każdego z dzieci alimenty w kwotach po 550zł m-cznie.

dowód - akta IC 1889/14 - k. 64 wyrok, k. 39 porozumienie

E. O. (1), z zawodu fizjoterapeuta, mieszkała wtedy z dziećmi w K. przy ul. (...) (dawne wspólne mieszkanie rodziny). Pracowała jako przedstawiciel handlowy (na cały etat) w G. (...) Sp. z o.o, gdzie zarabiała po 2000zł netto m-cznie. Ówczesny koszt utrzymania obojga dzieci oceniała na kwotę ponad 2000zł m-cznie. Małoletni byli zdrowi.

dowód - akta IC 1889/14 - k. 11 zaświadczenie, k. 62-62v zeznania E. O.

B. O., z zawodu marynarz, mieszkał w K. przy ul. (...) WP. Jego wynagrodzenie wynosiło wtedy po ok. 5000-5500zł m-cznie. Spłacał kredyt z ratą po 300euro m-cznie, zaciągnięty na kupno działki stanowiącej współwłasność jego i matki małoletnich. Poza H. i A. nie miał innych dzieci na utrzymaniu. Utrzymywał z nimi osobiste kontakty, poza alimentami kupował im zabawki.

dowód - akta IC 1889/14 - k. 7-9 akt notarialny, k. 12v oświadczenie, k. 54-57 umowa,

k. 62v zeznania B. O.

Poza w/w działką do majątku dorobkowego E.B. O. należał jeszcze w tamtym czasie samochód osobowy T. (...), rocznik 2003, wartości 15.000zł.

dowód - akta IC 1889/14 - k. 13 oświadczenie

Aktualnie E. O. mieszka z dziećmi w G. w domu jednorodzinnym, ogrzewanym energią elektryczną (koszt 5000zł rocznie) i kominkiem (1200zł rocznie). Do tego dochodzą opłaty za wodę (40zł m-cznie), wywóz śmieci (90zł m-cznie), internet (49zł m-cznie). polisę (124zł rocznie).

Na budowę domu E. O. zaciągnęła dwa kredyty: gotówkowy - z ratą ok.348zł m-cznie i hipoteczny - z ratą 1300zł m-cznie.

Wymieniona pracuje obecnie jako product manager w (...) Sp. z (...) w S. (cały etat), z wynagrodzeniem po ok. 3500zł netto m-cznie.

Małoletni A. uczęszcza do zajęcia ze sztuk walki (110zł m-cznie), a jego siostra na zajęcia z rysunku (także 110zł m-cznie). Koszt pierwszych zajęć pokrywa pozwany, a drugich - matka dzieci.

Oboje małoletni chorują 2 razy w roku na grypę (roczny koszt leczenia 200zł). Przyjmują też suplementy (łącznie 70zł m-cznie). Dwa razy w roku korzystają z konsultacji stomatologicznej (wizyta 150zł).

dowód - okoliczności niesporne, zob. też akta IIIRC 388/21 - k. 4-5 uzasadnienie pozwu, k. 8-10

przelewy, k. 11 faktura, k. 12-23 przelewy, k. 106-161, 172-178, 182-199 wyciągi

bankowe, k.162-165 zamówienia, k. 166-167, 171 przelewy, k. 168 faktura, k. 169-170,

179-181 polisa, k. 201-202 przelewy, k. 203-204 cennik, k. 205 zaświadczenie, k. 206-

210, 210, 223-230, 237-240, 243-245, 262-263, 265-270, 273-276, 294 wyciągi

bankowe, k. 211-212, 231-236, 241-242, 246-248, 250, 264 faktury, k. 214-219, 221-222,

249, 251, 272, 278-280, 295-296 przelewy, 252-261 zamówienia, k. 271 aneks, k. 281

potwierdzenie, k. 282-291 dokumenty ZUS, k. 292-293 umowa, k. 297-298 trasa, k. 299-

300 korespondencja, k. 373-381 zeznania E. O.

B. O. pracuje nadal jako marynarz - pierwszy oficer pokładowy, w systemie „3on, 3off” - tj. przez 3 m-ce przebywa na morzu, a przez 3 kolejne w kraju. Spotyka się wtedy dziećmi zgodnie z porozumieniem wychowawczym ze sprawy rozwodowej (wtorki oraz czwartki + co drugi weekend + połowa lipca i sierpnia + część ferii). Dzieci przebywają wówczas u niego i pozostają na jego utrzymaniu.

Jego wynagrodzenie, w okresie gdy przebywa na morzu, wynosi po ok. 12.000zł m-cznie.

Na swoje własne potrzeby przeznaczają po ok. 4060zł m-cznie (w tym składki na ubezpieczenie zdrowotne i społeczne). Ponosi też opłaty mieszkaniowe (z garażem), łącznie ok. 740zł m-cznie. Opłaca też ubezpieczenie mieszkania, na życie, samochodu w ogólnej kwocie 565zł. Spłaca wreszcie kredyt za samochód (rata 1800zł) i mieszkaniowy (1400zł m-cznie). Powyższe uzupełnia koszt paliwa do auta, którym przewozi też dzieci w czasie, kiedy są u niego (500zł m-cznie).

Od kwietnia 2019r. B. O. przekazuje dobrowolnie na utrzymanie dzieci po 1500zł m-cznie. W czerwcu 2021r. dał też byłej żonie 2000zł na organizację ich przyjęcia komunijnego. Ponadto w lutym 2021r. E. O. otrzymała od niego dodatkowo 500zł, a w listopadzie 2021r. 300zł. Wcześniej, w kwietniu 2020r. przeznaczył na dzieci w ten sam sposób 1000zł, a w czerwcu 2020r. 500zł. Niezależnie od tego pozwany kupił dzieciom meble za 1600zł, pościel (500zł). Dał też im rowery na komunię za 4000zł oraz opłacił naukę pływania kwotą 840zł. Nabywa też dla dzieci odzież w czasie, kiedy są one u niego.

dowód - okoliczności niesporne, zob. też k. 5 uzasadnienie pozwu, k. 35-37 uzasadnienie

odpowiedzi na pozew, k. 41 oświadczenie, k. 42-43 książeczka żeglarska, k. 44-87

przelewy, k. 88 paragon, k. 305 zaświadczenie, k. 306310 dokumenty dot. zatrudnienia,

k. 311-322 PIT, k. 324-326, 330, 332, 334, 336, 338, 342-345, 348-350, 352, 355

paragony, k. 327-329, 331, 333, 335, 337, 338-340, 347, 351, 353-354, 356 przelewy,

k. 346 faktura, k. 370-372 zeznania B. O.

Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2021r. Sąd udzielił zabezpieczenia powództwa w niniejszej sprawie, zasądając od pozwanego na rzecz każdego z powodów tymczasowe alimenty w kwocie po 750zł m-cznie i oddalając stosowny wniosek strony powodowej w pozostałym zakresie.

dowód - k. 50 postanowienie, k. 2 wnioski

Rozstrzygnięcie o zabezpieczeniu nie było przedmiotem zaskarżenia żadnej ze stron, których pełnomocnicy nie zażądali nawet jego pisemnego uzasadnienia.

dowód - okoliczność niesporna

Sąd uznał za wiarygodne zeznania stron w części, w jakiej były one zgodne z ustalonym stanem faktycznym niniejszej sprawy.

Zeznania te były bowiem stanowcze, konsekwentne w trakcie całego procesu, pozbawione wewnętrznych i wzajemnych sprzeczności. W odpowiednich fragmentach znajdowały one potwierdzenie w treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Ich wiarygodność nie została też skutecznie podważona przez stronę przeciwną. Ponadto zeznania jak wyżej dotyczyły aktualnych (por. art.316§1kpc) okoliczności, istotnych dla prawidłowego merytorycznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy (szczególnie zobacz dalej w uzasadnieniu – rozważania prawne). Nie budziły one wreszcie uzasadnionych wątpliwości co do swojej rzetelności z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego Sądu oraz przesłanek określonych w art.233§1kpc.

Pozostałe zeznania stron, jako nie spełniające łącznie wszystkich w/w kryteriów, Sąd pominął.

W odniesieniu do matki małoletnich powodów dotyczyło to w szczególności jej twierdzeń co do wysokości aktualnych usprawiedliwionych kosztów utrzymania A. i H., wielkości obecnych dochodów ich ojca i jego możliwości płatniczych w tym zakresie. W przypadku zaś pozwanego - obejmowało jego sugestię o sprawowaniu opieki naprzemiennej.

Szczegółowe wyjaśnienie odmiennego niż stron stanowiska Sądu w przedmiocie w/w ich twierdzeń jest zawarte w dalszej części niniejszego uzasadnienia - por. rozważania prawne.

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Dotyczyły one okoliczności ważnych dla meritum sprawy. Zostały przy tym sporządzone przez uprawnione do ich wystawienia podmioty, w zakresie przypisanych im prawem kompetencji. Same strony oraz ich pełnomocnicy nie zgłaszały (li) zresztą żadnych uwag w tej mierze.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art.138kro w zw. z art.133§1 i art.135§1kro, w razie zmiany stosunków można m.in. żądać podwyższenia wysokości alimentów należnych od ojca dzieciom niezdolnym jeszcze do samodzielnego utrzymania, w zakresie odpowiadającym ich aktualnym, usprawiedliwionym potrzebom oraz bieżącym możliwościom płatniczym zobowiązanego rodzica.

Przystępując do rozważania, czy w niniejszej sprawie zostały spełnione przesłanki jak wyżej, Sąd w pierwszej kolejności uwzględnił że:

- obie strony tego procesu były reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników z wyboru, co zwalniało Sąd z konieczności udzielania stronom stosownych pouczeń w trybie art. 5kpc,

- zważywszy na to, że strona pozwana zakwestionowała całą podstawę faktyczną powództwa w tej sprawie (tj. zarówno podaną przez matkę małoletnich wysokość ich obecnych usprawiedliwionych potrzeb, jak też zdolność pozwanego do pełnego zaspokojenia żądania pozwu), rzeczą strony powodowej (art.6kc, art.232kpc) było bezsporne procesowe udowodnienie obu wskazanych okoliczności.

Mając powyższe na uwadze w trakcie analizy dowodów przeprowadzonych z inicjatywy procesowej stron, w tym zwłaszcza strony powodowej, oraz dokonując ich wszechstronnej oceny w granicach zakreślonych przez art.233§1kpc i art.316§1kpc, Sąd uznał ostatecznie, że nie wynikało z nich bezspornie, aby obecne, usprawiedliwione potrzeby małoletnich A. i H. wynosiły co miesiąc, systematycznie sugerowane przez E. O. sumy odpowiednio po 2536zł (A.) i 2875zł (H.) - por. k. 3 i 375-380 akt.

Powołując się na kwotę 33zł m-cznie tytułem wyprawki szkolnej każdego z dzieci (pkt. 4 zestawienia na k. 3) ich matka nie odniosła się nawet, jak ma się ona do świadczenia 300+, które otrzymuje każdy uczeń na początku roku szkolnego. Nie wyjaśniła też nawet, które z wydatków przynależnych do wyprawki szkolnej dzieci są przez nią finansowane ze wskazanego świadczenia, a które samodzielnie i w jakim zakresie, nie wspominając już nawet o konieczności udowodnienia tych okoliczności (art.6kc, art.232kpc).

Tak samo negatywnie Sąd ocenił twierdzenie E. O. o wydatkowaniu średnio po 333zł m-cznie na wypoczynek wakacyjny i zimowy każdego z dzieci (punkt 7 na k. 3 akt). Razem stanowiłoby to bowiem kwotę aż 3996zł rocznie na jedno z nich. Tymczasem nic takiego nie wynikało z przedstawionych przez pełnomocnika małoletnich dowodów. Wprost przeciwnie, sama E. O. przyznała w swoich zeznaniach, że ostatnio nie miała dostatecznych funduszy na zorganizowanie dzieciom omawianego wypoczynku (k. 376), a część wakacji letnich i ferii zimowych spędziły one z ojcem na jego koszt.

Identycznie Sąd potraktował sugestię matki małoletnich, jakoby wydatkowała ona aż po 90zł m-cznie na ubezpieczenie szkolne, komitet rodzicielski oraz ubezpieczenia (...) jednego i drugiego dziecka (k. 376). W aktach sprawy brak było dokumentów potwierdzających tę okoliczność. Ponadto sama E. O. stwierdziła w swoich zeznaniach, że w kwotach jak wyżej zawarła koszt swoich własnych 2 polis na życie, z których dzieci są jedynie uposażonymi (k. 376), a jej pełnomocnik w uzasadnieniu pozwu określił omawiane wydatki na kwotę po 15zł odnośnie każdego powoda (zob. pkt. 5 na k. 3 akt).

Wątpliwości Sądu wzbudziła też kwota 2 x po 100zł m-cznie tytułem kosztów rozrywek, urodzin i świąt obojga małoletnich (punkt 8 na k. 3 akt). Także tutaj, poza werbalnym opisem wspomnianej pozycji (k. 377), strona powodowa nie przedstawiła Sądowi miarodajnych dowodów (paragony, rachunki, etc.) potwierdzających bezspornie stałe, comiesięczne ponoszenie tego typu wydatków.

W odniesieniu do wydatków na leczenie i suplementację małoletnich (pkt. 10 na k. 3), Sąd zwrócił uwagę, że w odniesieniu do H. jej matka zaliczyła do nich także te, które zostaną dopiero ew. poniesione w przyszłości (koszt aparatu ortodontycznego, stomatologa), co przyznała wprost w swoich zeznaniach z 16 lutego 2022r. (k. 377). Tymczasem zgodnie z art.316§1kpc, Sąd rozstrzygał niniejszą sprawę wedle stanu faktycznego istniejącego w chwili orzekania w niej, a zatem w czasie, kiedy wskazane wydatki nie zostały jeszcze w rzeczywistości poniesione. Powyższe skutkowało koniecznością odpowiedniego zmniejszenia kwoty po 370zł m-cznie na leczenie i suplementację małoletniej powódki.

Pełnomocnik powodów nie wykazał też stosownymi dokumentami (faktury, lub choćby paragony), aby ich matka regularnie, co miesiąc, przeznaczała na udział każdego z dzieci kwotę po 233zł m-cznie na paliwo do auta (pkt. 12 na k. 3 oraz k. 377 akt). Nie negując samej potrzeby jego posiadania Sąd zauważył, że skoro z samochodu korzystają łącznie 3 osoby (powodowie + ich matka), to przeciętny, miesięczny koszt paliwa do niego musiałby wynosić 3 x po 233zł = co najmniej 699zł m-cznie i taką sumę strona powodowa winna udowodnić wspomnianymi wcześniej dokumentami, czego nie uczyniła.

Taki sam obowiązek ciążył na stronie powodowej co do wielkości sugerowanych przez E. O. udziałów małoletnich w opłatach za energię elektryczną - po 240zł dla każdego dziecka (pkt. 13 na k. 3 akt). Uznanie wymienionych kwot za miarodajne wymagałoby przyjęcia, że przeciętny, miesięczny koszt energii elektrycznej w domu małoletnich, w tym także w okresie letnim poza sezonem grzewczym, wynosi aż 720zł (3 osoby x 240zł). W aktach sprawy brak było dokumentów (faktury), które jednoznacznie potwierdzałyby takie wielkości. Wbrew odmiennemu stanowisku

matki małoletnich (k. 378), nie można było skutecznie wywodzić tej wielkości z samego faktu wzrostu cen energii elektrycznej, a także ogrzewania nią domu. Sama E. O. przyznała bowiem zarazem, że korzysta z tańszej, nocnej taryfy, a ponadto ogrzewa też dom kominkiem, na poczet czego podała w zestawieniu kosztów mieszkaniowych odrębne kwoty udziału dzieci w drewnie do kominka (k. 378, a także pkt.16 na k. 3 akt).

Już w świetle przywołanych okoliczności, Sąd uznał za zasadne zastrzeżenia pełnomocnika pozwanego co do faktycznej wysokości aktualnych, usprawiedliwionych kosztów utrzymania każdego z powodów, ocenianych przez ich matkę na kwoty 2536zł (A.) i 2875zł (H.) m-cznie.

Ponadto pełnomocnik pozwanego słusznie zwrócił uwagę, że E. O. nie uwzględniła we wskazanych kosztach (nie odjęła od nich) dni, w których powodowie zgodnie z treścią porozumienia rozwodowego, przebywają u ojca i są wtedy na jego utrzymaniu. Matka małoletnich przyznała w tej mierze, iż dzieci spędzają u ojca każdy wtorek i czwartek + co drugi weekend m-ca, a ponadto spędzają z nim ustaloną część wakacji letnich i ferii zimowych - pozostając w tym czasie na jego utrzymaniu (k. 373-374). Wymieniona i pełnomocnik powodów nie kontestowali też nawet w żaden sposób twierdzeń strony pozwanej w przedmiocie znacznego, ponadnormatywnego dodatkowego (poza alimentami) finansowego i materialnego zaangażowania ojca dzieci w zaspakajanie ich bieżących potrzeb

(szczególnie o tym - zob. wcześniej stan faktyczny sprawy). Wprost przeciwnie, E. O. potwierdziła sama (w odpowiednim zakresie) fakt istnienia takiego zaangażowania.

Sąd podzielił też wątpliwości pełnomocnika pozwanego co do zasadności zaliczenia przez matkę powodów do ich obecnych usprawiedliwionych kosztów utrzymania w rozumieniu art. 135§1kro, udziałów dzieci w spłacanych przez nią kredytach: hipotecznym i gotówkowym (pkt. 22-23 na k. 3 oraz k. 379-380). Nie ulega wątpliwości, że w wyroku rozwodowym określono, że miejscem zamieszkania dzieci będzie każdorazowe miejsce zamieszkania ich matki (k. 64 w aktach IC 1889/14).

Równocześnie jednak tym samym wyrokiem stwierdzono kategorycznie, że władza rodzicielska nad małoletnimi będzie przysługiwała nadal obojgu ich rodzicom, a pozwany będzie miał prawo współdecydowania m.in. w najważniejszych sprawach dotyczących ich wychowywania (k. j.w.). W związku z tym i zgodnie z ustawowym rozumieniem pojęcia władzy rodzicielskiej (por. art.95-96 kro), przed przeprowadzeniem się przez E. O. z dziećmi po rozwodzie z K. do G., oboje rodzice powodów powinni najpierw zgodnie i wspólnie rozstrzygnąć, czy i w jakim zakresie taka zmiana wpłynie na dalszy rozwój i prawidłowe wychowywanie ich dzieci. W razie zaś braku porozumienia między nimi w tej materii, winna ona zostać poddana stosownemu rozstrzygnięciu Sądu Rodzinnego.

Dlatego z samego faktu, że ich matka podjęła jednostronną decyzję w tej mierze, której skutkiem była konieczność zaciągnięcia przez nią wspomnianych wcześniej kredytów, nie mogła zdaniem Sądu wynikać dla pozwanego konieczność finansowej partycypacji w ich spłacie, poprzez „rozpisanie” przez E. O. udziałów w ratach z tego tytułu także na samych powodów.

Mając zatem na uwadze wszystkie przywołane do tej pory okoliczności Sąd uznał ostatecznie, że wysokość aktualnych, usprawiedliwionych kosztów utrzymania każdego z małoletnich w rozumieniu art.138kro w zw. z art.135§1kro, przy uwzględnieniu, że obecnie średnio przeciętnie co najmniej tydzień w miesiącu spędzają oni z ojcem w ramach ustalonych kontaktów z nim (każdy wtorek i czwartek + co drugi weekend co 3 m-ce, kiedy jest on w kraju) - wynosi maksymalnie kwoty po 1500zł m-cznie.

Przechodząc następnie do rozważenia kwestii zakresu, w jakim każdy z rodziców A. i H. powinien finansowo partycypować w kosztach ich bieżącego utrzymania jak wyżej, Sąd w pierwszej kolejności uwzględnił, że ich matka, w czasie kiedy dzieci przebywają pod jej pieczą, co najmniej część swojego ustawowego obowiązku alimentacyjnego wobec nich wypełnia poprzez osobiste starania o zapewnienie im odpowiednich warunków opiekuńczo - wychowawczych.

W związku z tym i zgodnie z treścią art.135§2kro, realizuje ona w ten sposób w pewnym zakresie swój własny obowiązek alimentacyjny wobec nich.

W ślad za tym Sąd przyjął, że jej finansowy udział w ustalonych, usprawiedliwionych kosztach utrzymania dzieci powinien być odpowiednio mniejszy niż pozwanego, czego zresztą strona pozwana nie negowała w trakcie trwania procesu.

W dalszej kolejności Sąd uwzględnił, że strona powodowa nie wykazała skutecznie w żaden sposób, aby obecne dochody pozwanego z tytułu wykonywanego przez niego zawodu wynosiły sugerowaną w uzasadnieniu pozwu kwotę po 4500 euro m-cznie (k. 5 akt). Nic takiego nie wynikało z żadnego z przeprowadzonych przez Sąd, w tym na wniosek pełnomocnika powodów, dowodów. Sam zaś pozwany, poprzez swojego pełnomocnika, określił stanowczo wielkość swoich dochodów na kwotę po 12.000zł m-cznie zastrzegając przy tym, że są to dochody za miesiące, w których przebywa na morzu (średnio 6 m-cy w roku kalendarzowym) - zob. k. 35.

Już w świetle powyższego, należało stosownie miarkować sumę stałych, przeciętnych, co miesięcznych dochodów pozwanego.

Ich nominalna wysokość nie świadczyła jednak jeszcze w żadnym razie o istnieniu sugerowanych przez stronę powodową jego możliwości płatniczych w rozumieniu art.138kro w zw. z art.135§1kro, co do żądanego przez małoletnich zakresu ich alimentacji przez ojca.

Pozwany posiada bowiem wskazywane przez siebie obciążenia wynagrodzenia (szczegółowo zob. wcześniej stan faktyczny sprawy), których wielkości strona powodowa nie tylko nie zakwestionowała skutecznie, ale nawet nie kontestowała w trakcie procesu.

Dopiero porównanie nominalnych dochodów pozwanego z pracy na morzu z obciążeniami jak wyżej, stanowiło o istnieniu jego faktycznych możliwości płatniczych z art.138kro w zw. z art.135§1kro w zakresie obecnej alimentacji powodów.

Uwadze Sądu nie uszło wreszcie, że pozwany po rozwodzie sam dobrowolnie podniósł wysokość ustalonych wtedy na powodów alimentów do kwot po 750zł m-cznie dla każdego z nich. Ponadto poza tymi alimentami, partycypuje on dodatkowo finansowo i materialnie w zaspakajaniu bieżących potrzeb dzieci, a jego zaangażowanie w tej mierze trzeba uznać za ponadprzeciętne (por. dokładnie uprzednio stan faktyczny sprawy). Co więcej, matka małoletnich nie podważa w żaden sposób dalszej zasadności wskazanego zaangażowania byłego męża. Nie sygnalizowała też ona w trakcie całego procesu, że oczekuje na przyszłość, aby zamiast wspomnianego zaangażowania pozwany w większym stopniu finansował w formie alimentów usprawiedliwione potrzeby dzieci.

Uwzględniając zatem wszystkie przytoczone przed chwilą uwarunkowania Sąd uznał ostatecznie, że pozwany powinien płacić dzieciom alimenty po 1000zł m-cznie dla każdego z nich, a więc większe po 250zł od sum ustalonych 21 grudnia 2021r. tytułem zabezpieczenia powództwa w sprawie (pkt. 1-2 wyroku).

Z trafnością takiego stanowiska przemawiał też: stosunkowo niewielki upływ czasu (nieco ponad 3 m-ce) od daty wydania postanowienia w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia, brak zaskarżenia tego orzeczenia przez obie strony, w tym zwłaszcza powodową (a wcześniej brak żądania jego pisemnego uzasadnienia) - co miało istotne znaczenie w kontekście znanego zapewne doskonale pełnomocnikowi powodów braku (co do alimentów oraz ich podwyżki) ustawowego zastrzeżenia, że zabezpieczenie powództwa w tego typu sprawie nie może zmierzać nawet do pełnego zaspokojenia roszczenia. Skoro zatem już w pozwie z 29 listopada 2021r. pełnomocnik powodów żądał w ich imieniu zabezpieczenia w kwocie równej żądaniu pozwu (2 x po 1800zł m-cznie - k. 1-2), zaś postanowieniem z 21 grudnia 2021r. przyznano je w sumach po 750zł m-cznie (k. 50), należało zasadnie domniemywać, że odpowiadały one ówczesnym (na dzień 21 grudnia ub.r.) zarówno usprawiedliwionym potrzebom powodów, jak i możliwościom płatniczym pozwanego.

Rygor natychmiastowej wykonalności oraz klauzulę wykonalności (pkt. 3 wyroku) nadano z urzędu na podstawie art.333§1pkt.1kpc i art.1082kpc.

O kosztach procesu 9 pkt. 4-6 wyroku) orzeczono zaś zgodnie z art.96ust.1pkt.2, art.113ust.1,2 i 4 Ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2020, poz. 755 ze zm.), a także art.100kpc.